

Taxistes

Hi ha bombers estúpids i infermeres indesitjables. I treballadors de la Seat que són uns imbècils. No podria dir noms, però estic segur que n'hi ha. Per pura probabilitat estadística. Perquè «de gent bona i de gent dolenta n'hi ha a tot»; hem d'entendre que a cada col·lectiu humà hi ha d'haver individus de tota mena. Però, agafats a l'engròs, admirem tant la feina dels bombers com de les infermeres. I, quan els treballadors de la Seat han vist perillar els llocs de treball, hem sentit per ells aquell innat sentiment de solidaritat que sentim per tots els obrers quan viuen l'angoixa de quedar-se sense feina. Conec taxistes que són bellíssimes persones i més d'un cop he anat a espetegar amb algun amb qui la carrera se m'ha fet curta i el seu tracte m'ha fet més agradable aquella estona. Però, així en general, mai han sigut sant de la meva devoció ni veig que mai, com a gremi, hagin despertat gaires simpaties. No deu ser casual que haguem sentit parlar tants cops de la màfia del taxi i mai de la màfia dels paletes ni dels dependents.

La vaga dels taxistes tard o d'hora s'acabarà però la mala imatge que se'n té des de temps remots s'haurà reforçat encara més. Els que en els anys del Franco eren tinguts per confidents i amb l'arribada de la democràcia l'encarnació d'aquell personatge de caricatura que era "Martínez el facha", ara han quedat retratats com a pura xusma. I allà on ells parlen de la seva lluita, nosaltres hi veiem el seu xantatge. Fan vaga els maquinistes de tren i et veus obligat a anar amb cotxe i si hi ha una vaga de mestres els alumnes es quedaran sense classes, però no ens imaginem els maquinistes barrant el pas als autobusos ni els mestres entrant cridant a les biblioteques; paren els taxistes i pretenen col·lapsar la ciutat sense miraments, vet aquí la diferència i vet aquí per què la seva lluita no podrà ser mai la nostra. Quan vaig veure el líder dels vaguistes de Madrid cridant com si allò fos la revolució d'octubre «¡Mañana en Fitur no va a entrar ni Diooooooos!», vaig pensar de què seria capaç aquell energumen i els seus acòlits si visquéssim un conflicte més important. I encara que les seves reivindicacions poguessin ser justes, sé que no mouria mai en la vida un dit per ells.